

Ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος έχει το λόγο.

Κύριε Μπασιάκο, ζητήσατε να πάρετε και τη δευτερολογία σας μαζί;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, ως προτασόμενη δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα σταθώ στο μείζον θέμα, που αντιμετωπίζουν οι αγρότες ως αποτέλεσμα μιας απαράδεκτης πολιτικής και νοοτροπίας, που ακολουθείται από την Αγροτική Τράπεζα και από την Κυβέρνηση.

Η Αγροτική Τράπεζα, που όπως είναι γνωστό ιδρύθηκε το 1929, θα έπρεπε να αποτελεί τον αρωγό και το συμπαραστάτη του αγρότη στην παραγωγική του δραστηριότητα. Με πάρα πολλές προϋποθέσεις, όπως είναι τα πολλά υποκαταστήματα ή η μεγάλη εμπειρία, θα μπορούσε η Αγροτική Τράπεζα να παίξει τον αναπτυξιακό της ρόλο.

Δυστυχώς, ειδικότερα τα τελευταία χρόνια, η Κυβέρνηση με την εφαρμοζόμενη κομματική νοοτροπία και πρακτική της, έχει οδηγήσει την Αγροτική Τράπεζα σε αδιέξοδο. Είναι γνωστές οι επισφάλειές της -έχουν ομολογηθεί σε εκθέσεις διοικητών και ιδιαίτερα του προηγούμενου διοικητή της του κ. Παπαθανασίου- και έχουν οδηγήσει τελικά σε απώλεια κεφαλαίων της τάξης του ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) δραχμών. Αυτές τις απώλειες καλείται να πληρώσει σήμερα ο μεμονωμένος αγρότης, ο οποίος καταδυναστεύεται ουσιαστικά από τα ληστρικά επιτόκια δανεισμού, τους πολύ μεγάλους ανατοκισμούς και τους τόκους ποινής, που καθιστούν τελικά το δανεισμό τελείως απαγορευτικό.

Αρκεί να σκεφθεί κανένας ότι η διαφορά μεταξύ επιτοκίου χορηγήσεων και επιτοκίου καταθέσεων υπερβαίνει τις εννέα (9) ποσοστιαίες μονάδες, όταν είναι γνωστό ότι σε άλλες χώρες -και αναφέρομαι στη Γερμανία και στην Ισπανία για παράδειγμα- η διαφορά αυτών των επιτοκίων δεν υπερβαίνει τις τέσσερις (4) μονάδες. Και αναφέρομαι σε δύο χώρες, που η γεωργία τους έχει τελείως διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Πώς φθάσαμε, όμως, στο τεράστιο πρόβλημα της Αγροτικής Τράπεζας; Τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφήρμοσε μία πολιτική κοινωνικών παροχών μέσω των συνεταιρισμών, των "ημετέρων" συνεταιρισμών, για να δείξει ότι εφαρμόζει μία φιλολαϊκή πολιτική. Αυτή η πολιτική οδήγησε στο σημερινό τραγικό αδιέξοδο τους συνεταιρισμούς και υποχρέωσε την Κυβέρνηση, προκειμένου να βελτιώσει και το δείκτη φερεγγυότητάς της, να ψηφίσει στη Βουλή μια ρύθμιση σκανδαλώδη, αδιαφανή και σαφώς αντικοινοτική, η οποία στη συνέχεια δεν πέρασε από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης -εκρίθη πράγματι αντικοινοτική όπως είχε επισημάνει, όχι μόνον η Νέα Δημοκρατία, αλλά και πολλοί άλλοι παράγοντες- με αποτέλεσμα να χρειάζεται η παρέμβαση της Κυβέρνησης και ειδικότερα του Υπουργού Γεωργίας -αυτό έγινε και από τον πρώην Υπουργό Γεωργίας κ. Τζουμάκα και από τον νυν Υπουργό Γεωργίας κ. Ανωμερίτη- στους άλλους δέκα τέσσερις Υπουργούς Γεωργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να χρειάζεται να εκλιπαρούν οι Υπουργοί μας για την έγκριση, σε πολιτικό επίπεδο, από το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας αυτής της απαράδεκτης, παράνομης, αντικοινοτικής και αδιαφανούς ρύθμισης, σπαταλώντας ουσιαστικά διαπραγματευτικές δυνατότητες για την προώθηση, μέσω αυτού του συμβουλίου, άλλω εκκρεμών και πολύ σοβαρών προβλημάτων της ελληνικής γεωργίας, όπως είναι το βαμβάκι, όπως είναι ο καπνός, όπως είναι το ελαιόλαδο, όπως είναι τα κτηνοτροφικά προβλήματα, τα οποία συζητούνται και των

οποίων η εξέλιξη δεν είναι ευοίωνη, όπως είναι γνωστό.

Η Κυβέρνηση, πριν από τέσσερις μήνες τον Οκτώβρη πέρσι, επέβαλε στην Αγροτική Τράπεζα την έκδοση εγκυκλίου, που ήταν ιδιαίτερα αυστηρή και που επέβαλε στους διευθυντές των υποκαταστημάτων, να εισπράξουν άμεσα από τους αγρότες τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις της τράπεζας. Και μάλιστα, εφήρμοσε μία ολοκληρωτική νοοτροπία, επιβάλλοντας στα αρμόδια όργανα της τράπεζας να επισημάνουν δύο αγρότες σε κάθε χωριό, να τους κοινοποιήσουν επιταγές πληρωμή και να προχωρήσουν στις αναγκαστικές εκτελέσεις, κατασχέσεις και πλειστηριασμούς.

Αυτή η πολιτική, που ήταν πρόχειρη, αντιδεολογική και άδικη, δεν εφαρμόστηκε και είναι αυτονόητο γιατί δεν εφαρμόστηκε. Είναι δε τόσο σοβαρή η αντιμετώπιση από την Κυβέρνηση και την Αγροτική Τράπεζα των προβλημάτων που έχει σήμερα το χαρτοφυλάκιο της Αγροτικής Τράπεζας, ώστε υπό το κράτος και των πιέσεων, αναγκάστηκε πριν από είκοσι, εικοσιπέντε μέρες η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός να εφαρμόσουν μια τελείως διαφορετική πολιτική.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι η Αγροτική Τράπεζα δεν έχει πολιτική, δεν έχει στόχους. Εφαρμόζει αντιφατική πολιτική από τη στιγμή που έρχεται και λέει ακριβώς τα αντίθετα, δηλαδή χαρίστε όλους τους τόκους υπερημερίας και διαγράψτε το 50% των δεδουλευμένων συμβατικών τόκων.

Είναι δυνατόν να προχωρήσουμε μ'αυτές τις αντιφατικές απόψεις; Είναι δυνατόν τη μια μέρα να λέτε βγάλτε στο σφυρί τις περιουσίες των αγροτών και την άλλη στιγμή να λέτε ότι θα κεφαλαιοποιηθεί το δάνειο εκείνο μετά από τη ρύθμιση; Και διερωτώμαστε: Τι έγιναν αυτές οι περιβόητες δεκάδες ρυθμίσεις χρεών που έχουν εγκριθεί τα τελευταία χρόνια από την Αγροτική Τράπεζα; Γιατί αυτές οι ρυθμίσεις δεν απέδωσαν; Γιατί αναγκαζόμαστε κάθε τόσο να προχωρήσουμε σε ρυθμίσεις, όταν θα μπορούσαμε εφαρμόζοντας μια πολιτική ορθολογική, αξιοποιώντας και τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Αγροτικής Τράπεζας, αυτού του μεγάλου τραπεζικού φορέα -που είναι η δεύτερη τράπεζα στη χώρα μας- να προχωρήσουμε σε στήριξη του αγρότη στην παραγωγική του δραστηριότητα;

Φθάσαμε σε σημείο να μη χρηματοδοτούμε υγιείς παραγωγικές δραστηριότητες και να περιοριζόμαστε μόνο σε στήριξη "ημετέρων" συνεταιρισμών και "ημετέρων" ιδιωτών. Θα θυμάστε τι είπε η Κυβέρνηση όταν έφερε ειδική τροπολογία που την υπέγραψε και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και ο Υπουργός Γεωργίας, που ρύθμιζε χρέη ιδιώτη για χέλια. Σας θυμίζω, κύριε Υφυπουργέ, τη γνωστή ρύθμιση για τα χέλια. Αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης.

Είχε την ευκαιρία η Κυβέρνηση να εφαρμόσει ρυθμίσεις που ήταν και κοινοτικές και διαφανείς και σωστές, όπως η ρύθμιση που είχε εφαρμόσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με εντολή του τότε Πρωθυπουργού του κ. Μητσοτάκη για τη ρύθμιση των χρεών των κτηνοτρόφων, που προήλθαν όχι από δική τους ευθύνη. Αναφέρομαι στα αρνητικά ΝΕΠ και στις αγορανομικές ρυθμίσεις και δεσμεύσεις. Ήταν μια ρύθμιση η οποία είχε τύχει της εγκρίσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά από πολλές προσπάθειες, πολύμηνες προσπάθειες και αφορούσε τρεις κλάδους της κτηνοτροφίας και εν συνεχεία άλλους τρεις και έδινε μια ανάσα σε εκείνη την παραγωγική δραστηριότητα, η οποία αντιμετώπιζε τεράστια προβλήματα, ακριβώς γιατί δεν εγκρίθηκε από την επόμενη κυβέρνηση -ανεστάλη η ισχύς αυτής της ρύθμισης- και σήμερα έχει οδηγηθεί στο μεγαλύτερο αδιέξοδο της.

Έχουμε, κύριε Υφυπουργέ, σε εκκρεμότητα μια εγκύκλιο. Εγώ πιστεύω ότι η καθυστέρηση εκδόσεως αυτής της εγκυκλίου, σημαίνει δυο πράγματα: Πρώτον, ότι έγινε πολύ πρόχειρα αυτή η εξαγγελία. Διότι είναι λογικό όταν γίνεται μια εξαγγελία ίσως μέσα στις αγροτικές κινητοποιήσεις, να χρειάζονται πέντε, δέκα μέρες το πολύ για να διατυπωθεί σ'ένα κείμενο εγκυκλίου. Ή, λοιπόν, είναι πρόχειρη η απόφαση της Κυβέρνησης και έταξε πολλά στους αγρότες τα οποία τελικώς δεν μπορεί να τα εφαρμόσει, ή υπάρχει κάτι άλλο, ότι κρατάει τους αγρότες σε ομηρία. Διότι ελπίζουν

οι αγρότες σε ρύθμιση, η οποία τελικώς δεν πρόκειται να είναι επωφελής, όπως πολύ σωστά ανέφερε και ο κ. Κατσαρός, ο οποίος έχει αναδείξει το πρόβλημα των πανωτοκίων και της επιβάρυνσης με ληστρικούς τρόπους και τόκους ποινής στους αγρότες αλλά και σε όλους τους άλλους δανειζόμενους εδώ και πολύ καιρό.

Αλλά η πολιτική της Αγροτικής Τράπεζας έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, όπως σας είπα. Θέλω ν'αναφερθώ μονολεκτικά στο τεράστιο πρόβλημα της Ελαιουργικής. Είναι μια συνεταιριστική οργάνωση, η οποία είναι αμαρτωλή, το έχω πει πολλές φορές. Τα ληξιπρόθεσμα χρέη της Ελαιουργικής είναι εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές και της έχουν χαριστεί είκοσι έξι δισεκατομμύρια (26.000.000.000) δραχμές. Αυτή τη συνεταιριστική οργάνωση στηρίζει η Κυβέρνηση. Και όταν έκανε προσπάθειες εξυγίανσης μιας άλλης μεγάλης συνεταιριστικής οργάνωσης, που είναι η "ΑΓΝΟ" που αφορά τους αγελαδοτρόφους της Μακεδονίας, "προχώρησε" στην εξυγίανσή της επιβάλλοντας κομματικά κριτήρια και κομματικές αποφάσεις.

Θεωρούμε, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υφυπουργέ, ότι είναι ανάγκη η Αγροτική Τράπεζα να προχωρήσει σε ρύθμιση των χρεών των αγροτών, η οποία να συνεκτιμά τα τεράστια προβλήματα, που συνεπάγεται το πολύ υψηλό επιτόκιο δανεισμού, το οποίο έχει οδηγήσει στο σημερινό αδιέξοδο τους αγρότες και να είναι ειλικρινής με αυτά που είπε.

Αυτή η ρύθμιση να αποτελέσει μια θεσμική παρέμβαση, η οποία, με την αποτελεσματικότητά της, θα αποτρέψει την έγκριση νέων ρυθμίσεων που τελικώς διαταράσσουν και τη συναλλακτική τάξη και την αξιοπιστία των τραπεζών και τις σχέσεις μεταξύ συναλλασσόμενων με την τράπεζα, όταν είναι γνωστό πως οι υγιείς και οι ενήμεροι αγρότες χάνουν απ' αυτήν τη ρύθμιση. Όσοι προσέφυγαν στην τράπεζα και εξόφλησαν σύντομα τα χρέη τους είναι τώρα εκτεθειμένοι και ζημιωμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κατ' αρχάς να επισημάνω ότι το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι τεράστιας σημασίας για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, πλέον στα πλαίσια ενός ανταγωνιστικού διεθνούς περιβάλλοντος και δη στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης.

Είναι γνωστό ότι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας πάει από το κακό στο χειρότερο, παρά τα όσα λέει η Κυβέρνηση. Και η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας και δη των επιχειρήσεων εξαρτάται εν πολλοίς από το κόστος χρηματοδότησης. Δεν είναι μόνο το εργατικό κόστος, αλλά και το κόστος χρηματοδότησης που βελτιώνουν ή αντίστροφα χειροτερεύουν την ανταγωνιστικότητα μιας επιχειρήσεως. Και δυστυχώς σ' αυτό τον τομέα η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα. Αντιθέτως αφήνει το τραπεζικό σύστημα να λειτουργεί κάτω από συνθήκες ολιγοπωλιακές, οι οποίες τελικά αυξάνουν το κόστος χρηματοδότησης των επιχειρήσεων και μειώνουν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Αυτά βέβαια φαίνονται στο ισοζύγιο πληρωμών, το οποίο εκ συστήματος ξεχνάει η Κυβέρνηση οσάκις ομιλεί για τα μεγέθη της οικονομίας. Τα λέω αυτά διότι για να πετύχουμε τη μείωση του κόστους χρηματοδότησης πρέπει στην αγορά τραπεζικών υπηρεσιών να υπάρξουν ανταγωνιστικές συνθήκες. Και γνήσιος ανταγωνισμός δεν μπορεί να υπάρξει όταν το θεσμικό πλαίσιο δεν αντιμετωπίζει ισότιμα όλες τις πλευρές σ' αυτήν την αγορά. Δηλαδή τον καταναλωτή υπηρεσιών που είναι ο δανειολήπτης και τον παραγωγό των υπηρεσιών που είναι η τράπεζα. Όλο το σύστημα το ελληνικό, το θεσμικό, είναι μονομερές προς μια κατεύθυνση. Δεν αναφέρομαι βέβαια στους κακοπληρωτές και κανέναν δεν έχει διάθεση να τους υπερασπισθεί τους εκ συστήματος καταχραστές των χρημάτων που λαμβάνουν ως δάνεια. Μιλάμε για τους καταχρηστικούς όρους στις συμβάσεις μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών όλων των κατηγοριών, οι οποίοι όροι βασίζονται και στην αδυναμία την διαπραγματευτική του πελάτη.

Το ίδιο υπάρχει αν θέλετε και σε άλλες δραστηριότητες, όπως στις υπηρεσίες

τουρισμού και εκεί είχαμε επέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία επέβαλε την προστασία του καταναλωτή, του ταξιδιώτη σε σχέση με τα "ψιλά" γράμματα. Το ίδιο έχουμε και εδώ, το οποίο αφορά και τον δανειολήπτη και τους εγγυητές. Σ' αυτό το θέμα η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει τίποτα. Υπάρχει δηλαδή το θέμα ανατοκισμού, το οποίο συζητάμε άμεσα τώρα με το άρθρο 12, αλλά υπάρχει και το γενικότερο θέμα των συμβάσεων.

Και θέλω να θυμίσω στο Σώμα ότι τον περασμένο Μάιο, στις 26.5.98, ο τότε Υφυπουργός Ανάπτυξης ο κ. Χρυσοχοϊδης, είχε εξαγγείλει διάφορα μέτρα ρυθμίσεων για την προστασία των πελατών των τραπεζών σε ό,τι αφορά τα καταναλωτικά, τα στεγαστικά και τα προσωπικά δάνεια. Και έλεγε, στην ανακοίνωση τότε το Υπουργείο Ανάπτυξης ότι είχε εντοπίσει καταχρηστικούς όρους στις τραπεζικές συμβάσεις. Το θέμα αυτό το είχε συζητήσει με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών. Και μεταξύ άλλων έλεγε ότι πρέπει να καταργηθούν οι όροι που συνεπάγονται υπερβολική δέσμευση του καταναλωτή και υπερβαίνουν κατά πολύ το σκοπό για τον οποίο τίθενται. Το ίδιο ισχύει σε όλες τις συμβάσεις.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι θα προχωρήσουμε όσον αφορά τα καταναλωτικά δάνεια και δεν θα το κάνουμε για τα υπόλοιπα δάνεια. Διότι το πρόβλημα υπάρχει για όλες τις μορφές δανεισμού και για όλων των ειδών τις συμβάσεις. Και εν πάση περιπτώσει, καλό θα ήταν να μας πει η Κυβέρνηση τι έχει κάνει για την εφαρμογή αυτών των εξαγγελιών.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, έχει εκδόσει έναν Κώδικα Τραπεζικής Δεοντολογίας με λεπτομερείς ρυθμίσεις ο οποίος είναι πολύ καλός. Και το ερώτημα είναι γιατί δεν εφαρμόζεται γενικά. Και εφόσον πλέον οικειοθελής εφαρμογή δεν υπάρχει, ας γίνει υποχρεωτική η εφαρμογή του. Παραδείγματος χάρη, στο άρθρο 35 αυτού του κώδικα υπάρχει υποχρέωση για πλήρη ενημέρωση όλων των πελατών για τους λογαριασμούς τους.

Και ανέφερε ο συνάδελφος κ. Κωστόπουλος ότι δεν δίδονται οι καρτέλλες. Αυτό έπρεπε να είναι αυτονόητο. Συνεπώς επιβάλλεται η υποχρεωτική εφαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών σαν πρώτη φάση για να προλάβουμε τα χειρότερα. Δηλαδή ο οξύτατος ανταγωνισμός από άλλες χώρες στον τραπεζικό τομέα θα φέρει σε δύσκολη θέση τις ελληνικές τράπεζες, οι οποίες, αντί να βελτιώνονται εκεί που θα έπρεπε, βασίζουν την κερδοφορία τους πάνω σε καταχρηστικές συμπεριφορές. Αυτό δεν μπορεί να δικαιωνιστεί.

Τέλος, όσον αφορά τον ανατοκισμό, έχουμε πει ως Νέα Δημοκρατία και στον παρελθόν, ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα ανώτατο πλαφόν για τα ποσά που μπορούν να υπάρξουν ως επιβάρυνση του χρήστη του δανείου σε σχέση με το αρχικό κεφάλαιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)